

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Unge Bander

Citation: Claussen, Sophus: "Unge Bander", i Claussen, Sophus: *Unge Bander*, udg. af Jørgen Hunosøe, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen02-shoot-idm140040476693968.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Unge Bander

Stykket havde tidligere været offentliggjort i *Tilskueren*, april 1894 (jf. s. 206) og er skrevet under Claussens Nyborgår 1889-1890. Det har da også genkendelige træk fra netop denne lokalitet. Som nævnt har Johs. Jørgensen i *Sommer* skildret denne periode i sit og Claussens liv - gennem de to hovedpersoner Oluf og Albert; og skønt hans bog er en fiktion, har den - som hans andre ungdomsromaner - stærke rødder i en selvbiografisk virkelighed. Det hedder om Albert, at i hans *Liv spiller Poesien en større Rolle end det reale*, at han lever bag *hvide Munkemure*, som *lukker hele den dumme Verden og dens tomme Lyst ude* alene for at ofre sit liv for digtningens skyld. Forholdet til omverdenen var nu ikke noget, Claussen skulkede fra, snarere en nødvendig udfordring og forbindelse til hverdag og anden virkelighed. Alligevel har Johs. Jørgensen dybest set ret, for Claussen følte nok, at retningen af hans inderste stræben og målet for hans virke i egentligste forstand blev afstukket af hans kunstneriske trang. Trangen til at lade sit hjerte udstrømme i *Digt som et lynende Skymulm*, som det hedder i det samtidige *Hexameterbrev til Johs. Jørgensen*, lagde beslag på de indre kræfter - som de også gør det for drømmeren og poeten uden værker i *Frøken Regnvejrs*, Mikal, der utålmodig med den jordbundne og tilbageholdende Caty omskaber hende til *Maaneskinsprinsesse* om natten og om dagen lader hendes væsen inkarnere regnvejrets sjæl. Han befinder sig *desværre endnu som Asket* trods alt udmærket tilpas med sin rolle, der tillader ham at holde lange taler til kærlighedens pris - ligesom hans galante renæssanceprojektion Cesare, der *slet ikke ved, hvad han skal i Stykket*. Måske skal han vise en yderlighed, der som sin modpol har den ligeledes pige glade Friis, der gør nar af alt og alle, men alligevel henter sin pige ind i forlovelse og formodentlig ægteskab.